

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

11/ 2009

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 21

ÚVODNÍK

Máme co dát?

Před dvěma týdny odpoledne jsem jel do Kladna a na kraji Prahy jsem vzal stopaře. Byl to mladý muž a já se s ním dal přirozeně do řeči. Ptal jsem se ho kam jede (a proč), proč jede z Prahy (co tam dělá) a naprosto přirozeně mi on kladl stejné otázky. Když jsem mu řekl, že jsem vedoucí jedné církve na Kladně, tak se mne ptal proč, a celý rozhovor se stočil na Boha. (Tady je potřeba říci, že já osobně nejsem ten, který běžně oslovuje lidi na ulici a říká jim evangelium. Určitě to není moje silné obdarování. A dříve jsem se toho dokonce i tak trochu bál.)

Tady to bylo ale něco jiného. Naprosto přirozeně jsme si povídali (samozřejmě s ohledem na skutečnost, že jsme se znali pár minut) o svých životech. On mi říkal něco o sobě a já zase o sobě. Protože Kristus je Pánem mého života, tak jsem mu celkem velmi přirozeně začal vyprávět o NĚM. Můj stopař měl zájem a ukázalo se, že dokonce má doma Bibli (ekumenický překlad) a dokonce v ní četl. A také že ví

o tom, že v tomto roce vyšel nový překlad (myslel tím Bibli 21). Chvilu jsme se tedy bavili o Bibli a o Bohu a já mu pak vyprávěl, jak jsem uvěřil v Pána Ježíše Krista a řekl jsem mu evangelium. Velmi jasně jsem cítil, že toto setkání připravil Bůh. Než jsem se s ním rozloučil, tak jsem mu ještě poradil, aby si znovu přečetl Janovo evangelium (tedy správně Evangelium podle Jana) a aby požádal Boha, aby se mu Bůh dal poznat. V Pánu Ježíši Kristu. Nevypadalo to, že by jevil zájem přijít do sboru, nebo se vidět příště. Možná jsem mohl být důslednější. Nevím.

Celé setkání mne velmi potěšilo. Jsou mezi námi lidé, kteří přemýšlí o Bohu a jsou ochotni naslouchat? Ano jsou. Dá se jim zvěstovat evangelium zcela přirozeně? Ano, dá. Je na tom něco těžkého, takže to mohou dělat jen někteří? Ne, není. (Nejen, že to bylo pro mne celkem přirozené, ale sám jsem z toho přijal povzbuzení do svého života.

Tedy povzbuzení k tomu to dělat dál.) Skutečnost, že mne někdo odmítne nebo se mi vysměje, mi už docela přestává vadit. Je mi dost jedno, co si o mne ostatní mohou myslet. Tedy v souvislosti s tím, komu a v koho věřím.

Před pár dny jsem vzal další stopaře. Mladý pár. Něco kolem dvaceti let. Super. Vezl jsem je docela dlouho (asi 90 kilometrů). Nic nefungovalo. Byli rádi, že jsem jim asi po hodině marného stopování zastavil, ale prostě se mnou nebavili. Slušně mi odpověděli na moje otázky

(kam jedou, co dělají, odkud jsou, atd.), ale sami se nezeptali ani jednou. Několikrát jsme se snažil začít rozhovor, ale prostě to nešlo. Možná jsme jim mohl zvěstovat evangelium i tak, ale myslím, že by to už nebylo přirozené a že by asi také neposlouchali. Takže jsem je vysadil v Praze a oni odešli za svou zábavou.

Jedno vím určitě. Vůbec mne to neodradilo od toho, abych to dělal dál. A to nejen,

když беру stopaře. (Možná by nebylo špatné si opatřit do auta nějaké evangelizační materiály a pozvání do sboru.) Víم totiž, že máme co dát. Máme co zvěstovat. A také víم, že to lidé kolem nás potřebují. Naprosto životně. A také víم, že v tomto procesu je důležitý každý z nás.

Petu Kácela

Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. (Řím 1:16)

Nebor' v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. (2Kor 5:19)

Nestyd' se tedy vydávat svědectví o našem Pánu; ani za mne, jeho vězně, se nestyd', nýbrž snázej spolu se mnou všechno zlé pro evangelium. K tomu ti dá sílu Bůh. (2Tím 1:8)

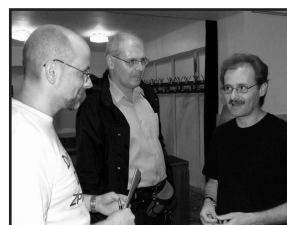
SLOUPEK

Milí čtenáři,
minulý sloupek končil soutěžní otázkou, kdo byl jeho autorem. Dostali jsme pár odpovědí, ale nikdo neuhodl, že jedinou bdící osobou, schopnou minule něco napsat, byla naše nejmladší Klára :-)

V tomto čísle se vracíme ke Dnům do brých zpráv v rozhovorech a fotografiích. Osobně jsem z nich byl povzbuzen, i když si myslím, že jsme potenciál, který v nich byl, mohli využít ještě lépe. Ale díky Bohu za to, co bylo.

Přeji vám krásné podzimní dny!

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

DALŠÍ

NEPOVEDENÝ

ESKYMÁCKÝ KŘEST.

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Dny dobrých zpráv 2-4

Cesta do USA 5

Cos' dělala,
když's to viděla? 6

Dny dobrých zpráv - II. ročník

<http://www.dnydobrychzprav.cz/>

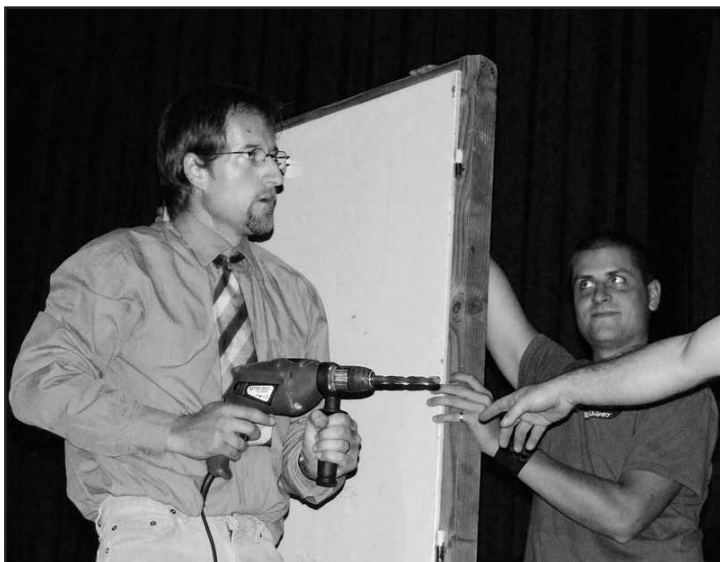

Zvěstování evangelia byla naše silná stránka v počátcích sboru. Protože se oslabila, zvolili jsme ji jako svou prioritu pro rok 2008 a 2009. DDZ je součástí této priority.

Proto jsem poněkud zklamán, že zapojení nebylo vyšší. Současně jsem nadšen z těch, kteří vzali naši společnou prioritu vážně a evangelium zvěstují včetně toho, že využili i DDZ. Těm všem i na tomto místě děkuji.

Není marné, že tlučeme do skály nevěry v naší zemi. Lidé kolem nás potřebují osvobodit a setkat se se vzkříšeným Kristem. Je pro nás výsada, že si k tomu používá i nás. Jde jen o to, zda se použít necháme.

Lubomír Ondráček

Když se ohlédnete na uplynulých šest Dní dobrých zpráv, co vás napadne jako první?

Jaroslav Sloboda: Velká vděčnost, že proběhl druhý ročník. Při organizování prvních DDZ jsem netušil, že bude mít pokračování.

Vláša Váša: Trochu únava, ale jinak myslím povedený druhý ročník festivalu.

PONDĚLÍ

První večer bavili asi stovku diváků *Frydlantští dramatici*. Tentokrát předvedli sérii kratších scének, včetně jedné reklamy s předtočenou videosekvencí. Po jejich vystoupení zůstaly nejen rozvrtané dveře, rozmlácená kytara a střepy na jevišti, ale i smíchem rozbolavělé bránice diváků.

Lubomír Ondráček: Radost nad tím, že se podařilo. Dobrá zábava a dobré zasívání radostné zprávy - tedy, evangelia.

Jak DDZ hodnotíte?

JS: Podařilo se nám pozvat kvalitní křesťanské soubory na velmi dobré úrovni. Na modlitebních nás bylo o něco méně než loni, v průměru šest lidí. Jsou prezentovány jako

celosborová akce, ale asi ne každý je vezme za své. Moc děkuji všem, kteří se zúčastnili, ať modlitebně v pokojku, nebo přišli sami anebo s kamarádem.

VV: Myslím, že je to výborná příležitost, jak pozvat lidi na kvalitní křesťanskou kulturu. Líbí se mi, že je to multižánrový festival, a tak si téměř každý může najít to „svoje“. Vzhledem k tomu, že to byl už druhý ročník, můžu srovnávat. V něčem byl ten první povedenější, ale obecně jsme pokročili dopředu, co se týče třeba organizace. Ale letos přišlo zhruba srovnatelně lidí, čekal jsem víc.

ÚTERÝ

Druhý večer byl ve znamení mladých. Asi sedmdesátka jich přihlížela neuvěřitelným kouskům breakujících mladíků, kteří se točili na hlavě, skákali po jedné ruce a podobně. Jasně poselství o Bohu pro mladé pak rapovali *Wessani* a většinu diváků vyburcovali přinejmenším k pohupování se do rytmu. Po koncertě byli obklopeni hordou podpisu chtivých fanoušků.

Nových zákonů se rozdalo něco kolem osmdesáti, takže taky o dost méně. A na Alfu nepřišel (přímo z DDZ), aspoň pokud vím, nikdo.

LO: Podobně jako loni. Velmi dobrý program a dobře zvládnuté technické provedení. Malé modlitební nasazení a jen částečně využitá příležitost k pozvání našich přátel.

Který večer se líbil tobě osobně nejvíc?

JS: Sobotní program, kdy vystoupila skupina Touch of Gospel. Jejich nasazení, radost i celá atmosféra byla úžasná. Když jsem se po koncertě setkal s vedoucím souboru Michalem Beránkem, řekl, že tento koncert byl jedním z nejlepších, co zažil.

VV: Nerad se opakuju, ale zase asi středa, kdy jsme hráli my, protože hrát pro plný sál a cítit, že to poselství do diváků zapadá a nachází u nich otevřená srdce, je úžasné. Velice mile mě překvapila Oáza. Krom dobré muziky mě hodně pobavily vstupy Miloše Machata a jeho suchý humor.

LO: Tak to je těžká otázka. Byl jsem s výjimkou jednoho na všech večerech a žádný mne neklamal.

Proč se nám nepodařilo pozvat více nevěřících lidí?

JS: Praha nabízí tisíce dalších možností kam večer vyrazit. Ne všude se ale předává evangelium a DDZ tuto možnost nabízejí. Pokud si naši kamarádi a známí našli čas a přišli, je vidět, že má cenu tuto akci organizovat.

STŘEDA

Ve středu shlédlo zhruba sto padesát diváků představení Divadelní společnosti Kairos II. Hra AUTOBUS je dramatizací novely C.S. Lewise Velký rozvod a pojednává o fiktivním autobusovém výletě z pekla do nebe. Představení mělo velký úspěch i přes drobné technické problémy.

VV: To se také ptám. Je ohromná škoda nevyužít takovou příležitost. Možná nám ještě tolik nedochází, jak je evangelizace klíčově důležitá.

LO: Možná proto, že je v nás stále nízké vědomí toho, že lidé bez Krista jdou do zahynutí a také někdy pochybnosti, zda zvládneme udělat skutečně kvalitní program. Také nemáme dost vyjasněné priority. Někdy samozřejmě pozvání zabránil i nezáměr našich nevěřících přátel.

Čekal jsem, že DDZ přijde podpořit i více lidí ze sboru.

JS: Očekával jsem trochu větší podporu, i kdyby někdo ze

sboru přišel sám bez pozvaného kamaráda.

VV: To je věc, která mě na tom mrzí asi nejvíce. Chápu, že loni to byla akce nová a mnozí nevěděli, co od ní čekat. Navíc jsme se loni snažili rozšiřovat, aby lidé nechodili, pokud nikoho nepřivedou, aby bylo dost místa. Letos jsme zvali všechny. A myslím, že loňská zkušenost byla dost dobrá, takže nevím, proč letos nepřišlo více lidí. Vůbec

celková příprava mi přišla letos unavenější. Od ohlašování na shromážděních až po kriticky nízkou účast na modlitebních za DDZ. Nějak jako by nám chybělo nadšení.

LO: Větší podporu jsem čekal. Zapojila se méně než třetina sboru. To je na hlavní evangelizační akci roku fakt málo.

Jak se osvědčily regionové služební týmy?

JS: Jako loni naprosto spolehlivě a moc jim děkuji.

VV: Pokud jsem sledoval, letos se také mnohem hůře než loni sháněli vedoucím regionů dobrovolníci na službu. Ale ti, kteří sloužili, byli úžasní, obětaví, usměvaví. Moc děkuju za vaši službu!

LO: Příliš jsem se nepodílel na technické organizaci, takže to přesně neposoudím, ale mám dojem, že fungovaly velmi dobře a že je to správně zvolená strategie.

Byla příprava teď napodruhé jednodušší než při prvním ročníku?

JS: Pro mne náročnější, končil jsem školu a připravoval se na maturitu. Lehčí v tom, že mám lepší představu co a jak zařídit.

VV: V něčem určitě, už jsme měli zkušenosti, třeba který typ propagace jsou vyhozené peníze, jaké máme nároky na ozvučení u jednotlivých typů akcí, jak dobře připravit rozpočet, kolik vytisknout vstupenek a podobně. Hodně věcí leželo na Jardovi a zvládl to opět dobře.

LO: To nevím. Asi to vyšlo na stejno.

PÁTEK

Pátečním večerem duněla tvrdá rocková muzika skupiny Run(a) way My Son. Zhruba devadesát lidí mladých tělem nebo alespoň duchem do sebe nechalo bušit decibely s většinou anglickými texty o hledání Krista. Za více než hodinu koncertu se kapele (a moderátorovi) podařilo většinu publika zvednout ze sedadel.

Jací byli účinkující?

JS: Nasazení výborné, texty i krátké vstupy jasné a civilní o Bohu. Při jednání o DDZ byli všichni vstřícní a těšili se.

VV: Trochu mě zklamali Frýdlantští dramatici, loni byli lepší, ale prožívají v souboru personální problémy, tak bylo fajn, že vůbec přijeli. Ale i tak jsem se bavil. Hardcorová Run(a)way měli zase většinu textů v angličtině a projekci jen k některým písním, což mě jako angličtinou nevládnoucímu vadilo. Ale jinak byli dobří. Vůbec musím říci, že se se všemi spolupracovalo moc dobře.

LO: Perfektní. Bylo velmi povzbudivé vidět jejich nasazení a troufnu si říci, že většinou i profesionalitu.

Jaké jsou další plány?

JS: Je to na vedoucích sboru, ale vypadá to, že Dny dobrých zpráv budou pokračovat. Pokud ano, rád bych pozval ke spolupráci další křesťanské sbory v Praze.

VV: To asi závisí na rozhodnutí starších, zda do dalšího ročníku sbor půjde. Co mě se týče, já bych do toho rozhodně měl chuť.

SOBOTA

Závěr festivalu patřil tradičně gospelu a tak jako loni přijel plzeňský soubor Touch of Gospel. Na část vystoupení byl posílen o skupinu nadšenců z Prahy, kteří se účastnili dvou-denního gospelového workshopu. Na všech bylo vidět, jak si zpěv užívají, ale i to, že ví komu a o kom zpívají. Zhruba sto třicet diváků na závěr festivalu vyjádřilo, že by stáli o příští ročník. Tak uvidíme....

Přijde mi to jako dost dobrá akce. Ale na druhou stranu, pokud by mělo být zapojení sboru a využití téhle příležitosti stejně jako letos, nevím, zda je to rentabilní. :-(

LO: Na to je ještě brzy. Musíme akci vyhodnotit a říci si, jestli je to dobrý a efektivní směr naší služby. K tomu se nyní vyjadřují vedoucí na společném výjezdu.

Výjezd staršovstva

Tradičně jsme vyjeli na postní pobyt do Železné u Berouna, tentokrát ale bez Luboše, který byl v Houstonu v USA. V pátek se nás sešla jen čtvrtina, takže jsme věnovali čas hlavně modlitbám a chvalám a prodiskutování technických záležitostí, jako například stav probíhající rekonstrukce prostor na Žertvách či sborová shromáždění a nový systém služeb regionů na nich. Večer pak dorazili další a mohli jsme se věnovat i zásadnějším věcem. Jednou z nich byla otázka trojičního učení. V této věroučné oblasti se vyskytly ve sboru nějaké otázky, čemu vlastně věříme, takže jsme se tímto tématem do hloubky zabývali. Shodli jsme se na tradičním křesťanském pojetí Boha, tedy na tom, že Bůh je trojjediný – Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý a pokusili se nějak formulovat otázku jednotnosti a zároveň poddanosti, ale stejně se musíme sklonit před Boží velikostí a uznat, že některé věci nám na této zemi zůstanou asi tajemstvím.

V sobotu dorazili další starší. Dita Frantíková referovala o situaci na mládeži a

o chystaných akcích, což všechny velice povzbudilo. Dále jsme se zabývali otázkou zda kurzy Alfa jsou (a budou) pro sbor hlavní evangelizační strategií, nebo zda bude pokračovat současný stav, kdy některé regiony Alfou dělají a podporují, jiné spíše tolerují.

Jarda Sloboda mluvil o své vizi pro Dny dobrých zpráv. Všichni přítomní vedoucí regionů byli pro pokračování této aktivity a vyjadřovali své pozitivní hodnocení akce, což je zvláštní, neboť reálné zapojení sboru bylo spíše menší, než loni.

Většina odpoledne a večera byla pak věnována rozsuzování prorockých slov. Již napotřetí jsme se zabývali výběrem z velkého množství prorockých slov, které pro sbor přišly v období mezi lety 1990 a 2008 a které pečlivě vytrídil z ještě většího množství prorocko-modlitební tým. Mnohé z věcí k nám mluvily a i na základě těchto slov jsme se rozhodli upravit jednu ze čtyř sborových zásad, která nyní zní „Víra založená na Božím slovu“. Tak lépe vyjádříme, že naše víra má svůj původ v Božím slovu a odpovídá to více zjevení, které pro nás Jim Goll kdysi dostal.

Tradičně jsme také výjezd ukončili modlitbami a Večeří Páně.

99

CESTA DO USA

Jak asi většinou víte, navštívil jsem v říjnu na pozvání Carlose Jimeneze na týden Houston v USA. Cestoval se mnou Radek Smetana, zástupce biskupa Apoštolské církve a asi nejlepší španělštinář v církvi v naší zemi (ten měl s sebou ještě svého malého syna).

Nebudu popisovat obecné věci USA (všechno velké, daleko a ještě jsem se tam navíc utvrdil, že neexistuje evoluční teorie, protože kdyby existovala, tak jsou Američané bez nohou - vůbec je totiž nepoužívají :-)), ani těžkosti spojené s cestou (otázky v dotazníku pro získání víza jako „Připravoval jste někdy teroristický útok?“ nebo „Pracoval jste někdy jako prostitut?“ mne zarazily. Také nám v Paříži skoro uletělo letadlo a cestou zpět byl můj kufr na letišti vybrán na kontrolu TPC - podle zákona mohou zástupci této organizace otevřít násilně kterékoli zavazadlo, přehrabat ho a dotyčný nemá nárok na náhradu v případě poškození). Zmíním jen některé útržky z pobytu.

V USA je mnohem více křesťanů než u nás a je to vidět. Každou chvíli auto s rybičkou, nikde reklamy s erotickým podtextem, na silnici je dopravní značka Church, která upozorňuje, že blízko je křesťanský sbor, billboardy zvoucí do sborů. Byli jsme také v městě West Columbia, což je bývalé hlavní město Texasu, dnes 4 000 městečko. V tomto městečku bylo 32 sborů. Mnoho lidí tady nezamýká auta a ani domy. Současně si mně ale jeden pastor stěžoval, že je v USA mnoho formálních křesťanů, kteří se někdy modlili modlitbu přijetí, chodí do sboru, ale žijí hodně světsky. Bylo vidět, že ho to trápí a že se s tím nesmířil.

Hlavním účelem naší cesty bylo informovat sbory o situaci církve v naší zemi a

pozvat je ke spolupráci na evangelizační kampani v červnu příštího roku. Proto jsme natáčeli dva televizní diskusní pořady, měli svědectví ve třech sborech a ve dvou z nich jsme kázali (já tedy s tlumočníkem, protože ze španělštiny znám pouze Gloria Dios a to na kázání nestačí). Kromě toho jsme se zúčastnili pracovní večere pastorů, kteří uvažují o účasti na akci v příštím roce, a tam jsme mluvili o církvi u nás a také se sdíleli s místními vedoucími.

Byl jsem povzbuzen zájmem rodiny Jimenezových i dalších pastorů o naší zemi. Často to nejsou zástupci největších a nejbohatších sborů. Obecně je v USA hodně malých sborů. Láska a ochota k oběti pro záchranu lidí v naší zemi mne zasáhla. Kéž by takové nasazení měli všichni křesťané u nás.

Jeden z pastorů byl před rokem s manželkou v Praze na oslavě dvaceti let manželství. Říkal, jak navštívili několik kostelů a potom v jednom vnímali zvláštní Boží přítomnost. Dodatečně se dozvěděl, že to byla kaple, kde kázal Mistr Jan Hus. (O něm bylo promítáno velmi zdařilé španělsko-anglické video). Při odjezdu vnímal, že by rád přijel do ČR někdy sloužit. Rok poté byl osloven, zda se nechce zapojit do kampaně u nás. Poznal v tom Boží vedení a přijede. Obecně nutno říci, že tým kazatelů, který se nyní připravuje na cestu do naší země, se připravuje velmi pečlivě a v průměru přijede mnohem silnější tým než při minulých akcích.

Velmi jsem si užil obecnství s Radkem i s přá-

teli z USA, i když tam je problém jazyková bariéra. Myslím, že cesta splnila svůj účel a vrátil jsem se povzbuzen, i když unaven. Vyhližím, že Bůh navštíví naši zemi a že za svého života ještě zažijí nějaké větší Boží hnutí. Současně vnímám, že je to také na nás. Od našich sourozenců v USA se určitě nemusíme učit vše a máme jim co předat. Co jsem ale viděl ve většině španělsky mluvících sborů, je velká vytrvalost až zakousnutí se do víze, kterou jim Bůh dal. To je něco, co se můžeme naučit. Prostě to nevzdát a tlačit proti nepříteli.

Carlos Jimenez mně loni při společné večeři říkal, že by chtěl opět udeřit do té skály, která v ČR je. Ví, že je hlavní zodpovědnost na nás, ale chce nám v boji, který vedeme, pomoci. V naší zemi je přibližně 36 000 obyvatel na jeden sbor zvěstující evangelium. Sami to těžko zvládneme. Mám naději, že s pomocí našich sourozenců to ale půjde.

Lubomír Ondráček

Celosbor v říjnu

Na začátek svého slova se nás Luboš zeptal: „Co si myslíte, jsme charismatický sbor, nebo nejsme?“ Někteří si, podle hlasování, mysleli, že ano, jiní že ne, a několik lidí se zdrželo. Bylo to sice vesele, ale otázka je to závažná. Protože mají pravdu ti, kdo odpověděli kladně. Jak Luboš vysvětlil, slovo charisma znamená dary. Z toho plyne, že jsme církví, která si nemyslí, že dary už Bůh nerozdává. Naopak, věříme, že je Duch svatý rozděluje každému. Duch svatý je ten, se kterým žijeme, a právě proto je pak normální dary používat.

„Vyhližej a hledej svá obdarování, mluv o nich s přáteli – křesťany, jestli na tobě také v té které oblasti vidí Boží požehnání“. Můžeš se v rozpoznání svých darů i mýlit, ale jisté je, že Bůh dává dar každému křesťanu. Užijte ho v Církvi pro její růst. Dar není pro pozdvižení našeho sebevědomí.

Dar není mé vlastnictví. Je to projev Ducha a ne můj, mám také svobodu ho používat, mohu ho kontrolovat, Duch svatý mě nenutí. (Jako příklad špatného pochopení vedení Duchem nám Luboš vyprávěl, jak se mu kdysi jedna dívka vyprávěla, že za ní chodí jeden „bratr“ a říká, že mu Duch svatý přikázal ji políbit. A co že ona s tím má dělat. „Dnes bych ji poradil, aby milému bratrovi dala příště facku, to by ho od podobného „vedení Duchem“ odradilo, ale tenkrát jsem z toho byl rozpačitý a nevěděl co jí říct,“ prozradil nám Luboš.)

Luboš řekl, že darů je mnoho, a nemůže se dnes zabývat všemi, ale chce nás povzbudit k tomu, abychom po nich dychtili. „Usilujte o lásku a dychtíte po duchovních darech, zvláště abyste prorokovali.“ Tak je to v Bibli pro nás zapsané. Usilujeme o duchovní dary?

Toužíme po nich, abychom mohli jimi posloužit v Církvi? Luboš se světil, jak kdysi toužil po výkladu jazyků. Prosil Boha a po nějaké době poznal, že ten dar má – mohl vykládat. Také o mluvení v jazycích Luboš mluvil šířeji. „Je to dar, který Církev buduje tím, že buduje jednotlivce. V 1Kor 14:14 Pavel zdůrazňuje, že je to pro osobní vzdělání a říká: „Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než druzí“. My dnes vidíme, že jeho duch byl opravdu zbudován. Využívejme čas a modleme se v jazycích co nejvíce. Třeba při jízdě autem, metrem a podobných příležitostech. Nemusí ti přitom vadit, že pro někoho budeš vypadat jaksi divně. Kolem nás je plno „divných“ lidí. A kromě toho, být křesťan, to už je samo o sobě diagnóza: „Například já,“ řekl Ondráček, „už třicet let čtu stejnou knihu

pořád dokola, mluvím s Bohem, kterého jsem nikdy neviděl a věřím na zázraky“. Bez Ducha svatého v nás a jeho vedení by to byl „suchý“ život. Nemůžeme, když žijeme s nadpřirozeným Bohem, žít jen tím, co vidíme.

„Není normální, když věříme v dary a netoužíme po nich. Nesmíme se spokojit s životem bez zázraků“. Vždyť na zázraku vzkříšení Ježíše je založena naše víra!

Potom nastoupili na podium všichni přítomní starší KS Praha a vyznávali, podle 14. kapitoly Korintským, že chceme Boží dary a projevy Jeho moci mezi námi. Každý jsme mohli za sebe říci Duchu svatému, který dar bychom chtěli, po čem

toužíme a aby nás znovu naplnil. To byla chvíle pro osobní modlitby, potom jsme mohli přicházet dopředu pro modlitby starších. Nakonec bylo možné se modlit s lidmi z modlitebního týmu za uzdravení. Celým tímto časem bohoslužeb, kdy On sloužil nám, jsme Mu mohli spolu s kapelou „Mlask“ děkovat a chválit Ho písněmi. (Dříve se mi název skupiny nelíbil, ale už jim přicházím „na chuť – mlask“!)

Vím, že se opakuji, ale protože tam, kde se sejdou dva, nebo tři – a nás bylo mnohokrát „ti dva“, je Bůh uprostřed nich, i s námi všemi byl. A to, co se podařilo Duchu svatému s námi během bohoslužeb udělat, uvidíme při vzájemné službě Jeho dary příští celosbor. Tak přijď.

Nanda

SVĚDECTVÍ

Cos' dělala, když's to viděla?

Na celosborovém shromáždění v říjnu t.r. se Luboš Ondráček v jedné části svého kázání zmínil o modlitbě v jazycích. To ve mně vyvolalo vzpomínku na jednu příhodu. Při výzvě Luboše, zda někdo má nějaké svědectví, jsem se necítil na to, abych předstoupil. Přiznám se, že vždycky hodně dlouho zpytuji, o jaký hlas ve mně jde, než dojdou k rozpoznání, a tak často vhodná chvíle mluvit je už dávno pryč. Tak se i stalo při tomto shromáždění. Ke svému svědectví tedy využívám této písemné formy.

Stalo se to tak před dvaceti léty. S naší červenou Š100 jsme to na konci jednoho víkendu svižně uháněli rychlostí sto kilometrů za hodinu s větrem v zádech a dvěma syny na zadních sedadlech směrem od Mladé Boleslavi ku Praze. V místě rovin ky u dnešního Motoareálu v levém pruhu velmi rychle předjelo nějaké auto. Když bylo hodných pár desítek metrů

před námi, ale stále v levém pruhu, tak z jeho přední části něco odlétlo, auto se zakymácelo zleva doprava a zprava doleva, narazilo na svodidlo a následoval jeden kotrmelec na střechu, potom další kotrmelec a ještě několik dalších. To vše se dělo velkými skoky a skon-

čilo to dopadem auta na všechna čtyři kola. Trvalo to velmi krátce, snad pár vteřin, ale vzhledem k délce opsané dráhy se to zdálo jako věčnost. Dojeli jsme na úroveň stojícího auta, přibrzdil jsem a vidíme, že se rázem otevřely všechny čtyři dveře a vyskočili z něj

nějací mladí lidé. Hýbali se a byli samý smích. Nám do smíchu nebylo. To auto stojící přibližně uprostřed jsem tedy objel a pokračovali jsme dál. Ještě částečně v šoku jsem se hloupě zeptal své ženy Lenky: „Cos' dělala, když's to viděla?“ Odvětila: „Modlila jsem se v jazyku!“ „Já také!“, řekl jsem na to.

Přemýšlel jsem nad tím, jak v některých situacích, a to hlavně z časových důvodů, je potřebná a užitečná modlitba v jazycích. Není totiž času na dlouhá slova natož věty. Asi jsme s manželkou udělali to nejlepší pro mladé lidi bujarostí v tom autě oplývající. Mohlo se také stát, že bychom vystoupili a řekli jim o nás, ale na dálničním úseku nás dojela další auta a tak jsme pokračovali ku Praze. Ta příhoda v nás obou utvrdila důležitost modlitby v jazyku a i její účel v některých situacích.

Standa Dobráš

NEZAPOMENOUT NA ZAPOMENUTÉ

Lad'ko, vzpomeneš si, kdy a jak tahle služba začala?

Tato služba je opravdu hodně „stará“. Troufám si tvrdit, že existuje více než 17 let. Tenkrát mládež jezdila do přičické fary na víkendy a objevili, že jsou v okolí dva dětské domovy. Zašli se tam podívat a pak z toho byly pravidelně nepravidelné návštěvy dětí.

Tys tam jezdila od začátku?

Já jsem se jela asi před 15 lety jednou podívat do Jetřichovic a úplně mě to položilo. Ty děti se na nás doslova lepily a chtěly si každého urvat pro sebe. Cestu zpět na faru jsem šla pěšky a celou ji probřečela. Bůh mi ukázal, jak ty děti potřebují lásku. No a po nějakém čase a modlitbách mi pastor navrhnul, jestli bych tuto službu nechtěla vést.

Jak často tyhle návštěvy děláte?

Snažíme se o pravidelnost. Takže jednou za měsíc, pokud to jde. ☺

Jak to probíhá?

Jetřichovický domov je přestěhovaný do Sedlce. V úplně novém areálu, kde mají i svou novou školu, bydlí děti ve 4 domkách – 2 skupiny, po asi 8 dětech. Do domova přijedeme kolem desáté ráno a paní vychovatelky nám děti přivedou do společné jídelny. Tam je duchovní program o Pánu Ježíši. Po obědě jdeme za dětmi na domečky, nebo ven a tam je prostor pro osobnější kontakt. Kolem čtvrté odjíždíme domů.

Jak děti reagují?

Docela dobře. Většinou i komunikují a mluví o Bohu. To, jak co cítí, nebo čemu a proč ve svém životě věří.

A co vychovatelky? Cítíte se tam vítány?

V Sedlci nás podporují a my zase nabádáme děti k tomu, aby poslouchaly vychovatele. Já jsem opravdu hrozně ráda, že nás tam rádi vidí i vychovatelé.

Kolik lidí se na téhle službě podílí přímo tím, že tam jezdí?

Do Sedlce jezdí průměrně sedm lidí, ale dvě z toho jsou moje děti. ☺

Další se mohou podílet při sbírce nebo modlitbami za tým i za děti.

Ano. A já jsem za tyto lidi MOC vděčná. Této službě pomáhají především modlitby, ale peníze se hodí také.

Jaké jsou vlastně vaše finanční náklady?

Ideální by bylo mít 12 tisíc na rok, čím víc, tím lépe. ☺... Na Vánoce počítám s 8 – 10 tisíci. Děti z každé skupiny v domku napíší, co by si tak přály, a my se pak snažíme jim přání víceméně splnit. To se nám velice osvědčilo. Další výdaje jsou na výtvarné potřeby, korálky, potřeby na vaření a podobné drobnosti, které používáme odpoledne.

Mohou lidé přispět na službu, i když nechodí na váš region (Palmovka)?

Ano, budeme moc rádi. Máme speciální sborový účet pro tuto službu.

Takže kdyby někdo chtěl, tak možnost tu je.

Je vás dostatek nebo byste uvítali další, kteří by se zapojili?

Lidí není nikdy dost.

<http://www.ddsedlec.cz/>

Kdyby měl někdo zájem (ale nebyl si třeba úplně jistý, jestli je to ono), může s vámi jet „jen se podívat“?

To je přímo žádoucí! Jak jinak může člověk poznat, že ho Bůh do něčeho povolává, než tak, že se modlí a pak si to jde zkusit???

Rozhodně vítáme každého.

Díky za rozhovor.

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

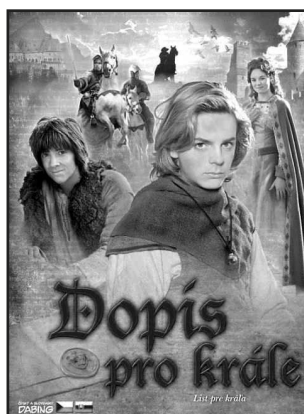
Dopis pro Krále (Tonke Dragtová)

Jen jednou za čtyři roky bývá několik málo mladíků pasováno na rytíře. Těžkým výcvikem projde vždy jen pár jedinců. Poslední zkouškou před pasováním je pro mladé adepty rytířského stavu dvacet čtyřihodinový půst. A především musí spolu strávit všichni pohromadě poslední noc v kapli při modlitbách a nepronamlut s nikým, ani mezi sebou jediné slovo. Příběh začíná jedné takové noci, kdy pět pážat klečí již několik hodin na studené podlaze a únavou se jim zavírají oči.

Tjuri náhle zaslechne klepání a volání o pomoc. Co teď! Není to lest na jejich ostražitost? Dlouho váhá, než za cenu ztráty možnosti být pasován, otevře. Před dveřmi našel vyčerpaného ubožáka, který mu svěřil důležitý dopis určený pro sousedního krále. Dopis má předat Černému rytíři s bílým štítem, ale toho na smluvném místě najde zákeřně přepadeného se smrtelným zraněním. Doručení zprávy tak zůstává jenom na Tjurim. Poselství určené

králi Ynauvenovi se snaží překazit jeho soused, král Evlanu. Navíc je Tjuri v podezření od vlastního lidu z vraždy Černého rytíře s bílým štítem, který představoval pro celý národ legendárního hrdinu. Musí být stále ve střehu. Před rytíři jeho i sousedního království, před obyčejnými lidmi pracujícími často jako zvědavé pro nepřátelskou stranu, nebo před lapky, které zajímá jeho výjimečně nádherný kůň. Zbývá jen jedna možnost, jak na chvíli setrást pronásledovatele a dostat se za hranice - cesta přes ledové hory.

Nejde o historický román. Děj i místo jsou jen dílem fantazie autorky. Té se podařil napínavý a čtivý příběh o odvaze a zachování si úcty před sebou samým za cenu ztráty slávy a poct, které by právem hlavnímu hrdinovi náležely. Kniha vyšla u nás v roce 2000 v popu-

lární edici KOD. U knihkupců se bude vyskytovat už jen náhodou. V knihovnách k sehnání je.

Dopis pro krále vyšel nedávno za 49 Kč i na DVD. Udivilo mne, jak šikovně si režisér Pieter Verhoeff poradil se zpracováním tak obsáhlé knihy. Do „pouhých“ 107 minut vtěsnil vše podstatné při zachování věrnosti knižní předloze. Ještě delší stopáž by ale prospěla pro přesnější prokreslení momentů, které jsou zde jen naznačeny. Nejde o veledílo špičkové úrovně, ale celkový snímek působí příjemným, svěžím dojmem a nemá jediné hluché místo. Na serveru ČSFD má okolo 65%, což je u filmů cílených na mládež velmi slušné.

Pavel Rosecký

Seminář pro rodiče

V sobotu 7. listopadu 2009 od 9.30 hodin ve sborovém domě na Žertvách.

Hlavními vyučujícími budou **Libuše a František Pavelkovi**. Mají dlouholeté zkušenosti jako rodiče (nyní již odrostlých) vlastních dětí, tak i jako pěstouni. Kromě toho už více než 20 let slouží dětem v biblických klubech a jsou zakladateli Dětské misie v ČR.

dopoledne

Děti jsou Boží dar Fáze rodičovství

odpoledne

Puberta a dospívání – jak se nezbláznit Duchovní vedení předškoláků

Doporučujeme, aby se semináře pokud možno zúčastnily celé rodičovské páry.

Seminář pořádá KS Praha.

Hlaste se prosím předběžně v kanceláři sboru,

tel.: 284 822 2 94 nebo email: praha@kaes.cz.

Bližší informace podá Ráchel Bícová,

email: rachel@samuelcz.com

Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30

Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4-Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“

Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“

Vstup zdarma

Témata:

4.11. Dan Drápal: Spása

Co to vlastně je? Potřebujeme ji i dnes? Spása od čeho a proč? Jak můžeme spásu získat?

11.11. Adam Petráček: Ginosko aneb podobenství o deseti družičkách

(Ginosko: polsky - hluboká, intimní láska)

18.11. Peter Game: Bůh dnes mluví

Duchovní dary v teorii i praxi.

25.11. Dan Drápal: Žalm 59 - 2. část

Úžas nad realitou. Čemu se Bůh směje? Poslední soud jako projev milosti.

2.12. Dan Drápal: Hřích

Hřích - co to vlastně je? Hřích a hříchy Co si s hříchem počít? A co si počít s hříchy?

9.12. Miloš Poborský: Rovnováha v Bibli.

Kristův kříž a náš kříž. Co je stejné a co je jiné? Kde hledat inspiraci k Bohu vydanému životu?

Mládež KS Praha a ICP pořádá:

P 3

Prague – Pray – Praise Praha – Modlitba – Chvála

(modlitby, chvály, workshopy, hry...)

14. listopadu 2009; Tyrannus Hall na Černém mostě
(areál ETS); začátek 15,00.

Info: Dita Frantíková 724 435 309. dita.frantikova@kaes.cz

Cíl P3 je spojit mezinárodní a českou mládež v Praze k modlitbám a chvále. Chceme se modlit za tuto zemi a město. Chceme chválit Boží jméno a vyhlášovat Krista Králem všeho.

Zveme vás
na předvánoční setkání Křesťanského společenství Praha

v neděli 6. prosince od 15.00 hodin

Na programu
* divadelní hra pro malé i velké

PUNCHINELLO

* vánoční písně
* dobročinný obchůdek na podporu dětského domova v Kolumbii

V Kulturním domě Krakov, Těšínská 600, Praha 8-Bohnice
(bus 177, zastávka Krakov)

**Večer pro muže
s Rogerem D. Harshem
na téma:**

„Být knězem ve své rodině“

KDY: 21.11. v 17.30 hodin

**KDE: Modletická 1401
(Opatov - JM)**

**blížeší info
(mapka, možnost dopravy) na
<http://jihovychod.webnode.cz/>**

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná

v pátek **13.11. 09** v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Hostem bude **Luba Šťastná**.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit..

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Pozvánka na pobyt

Ahoj...

Vrtají ti hlavou kluci (nebo jen jeden kluk)?

Chodíš s někým nebo chceš s někým chodit?

Přemýšlíš, jak jednou poznáš toho pravého?

Vrtá ti hlavou, jak zacházet se sexem a co si o tom myslí Bůh?

Máš otázky, na které ti nikdo zatím nedal odpověď

nebo se bojíš zeptat?

Chceš se o tom pobavit, něco se dozvědět

a přitom strávit čas s kamarádkami?

ANO ???

Tak to chce pořádnou dámskou jízdu a všechno to tam probrat!
Pojeď na pobyt

Evá Evě

Kdy: pátek 13. - sobota 14. listopadu 09

Pro koho: pro všechny holky ve věku 12 – 15 let

Začátek: pátek 17:45

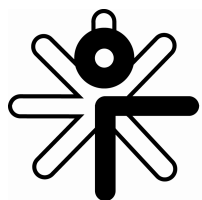
Konec: sobota 17:00

Kde: Na Žertvách 23 (Palmovka), 1. patro

Za kolik: 250 Kč

Závazné přihlášky (+ zálohu) dej do 18.10. Johance Dittrichové,
Martě Hrabcové nebo Janě Bukáčkové

Pokud bys chtěla další informace, napiš na nebo zavolej Johance na
724 940 090.

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info *Maruška Bukáčková*
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info *Dita Frantíková*
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info *Michal Klesnil*
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Šestá

Večerní setkání pro mladé, kde to žije!

Dobudeme naše město!

8.11. 2009 v šest hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM
Praha 7**

**hudba - video
tanec - scénky
nápojový bar**

Vstup zdarma!

**Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 - Dita Frantíková**

MODLITBA 09

Tempo ♩ = 94

Tempo ♩ = 94 **D** $\mathbf{F}_m^\#$

Tempo = 94 **D** **F#**

Tempo $\text{♩} = 94$ **D** **F[♯]_m** **G**

Tempo $\text{♩} = 94$ **D** **F[♯]_m** **G** **A**

Ty jsi je-di-ný Bůh, nejvyšší Pán, patří Ti sláva i čest. V našem

Emi

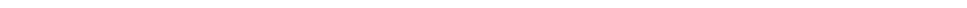
Emi D/F[#]Emi D/F^{##} G

Emi	D/F [#]	G	A
-----	------------------	---	---

6 ná - ro - dě buď Král, buď Pá - nem našich měst ! Ty jsi

A

A **D**

10
měst

Hmi

Hmi G

[illegible]**D**

D A

18

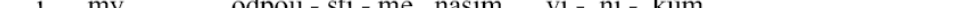
Hmi

Hmi G

22
vezdej - ší dej nám dnes a odpusť nám naše viny

D

D A

26
 jakož i my odpou - ští - me našim vi - ní - kům a

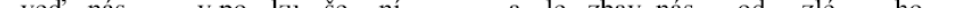
G

G **D/F[#]**

G **D/F[#]** **Emi**

G **D/F[#]** **Emi** **A**

30

ne - u - ved' nás v po - ku - še - ní a - le zbav nás od zlé - ho nebot'

G

G **D/F[#]**

G **D/F[#]** **Emi**

G D/F[#] E_{mi} A

G D/F[#] Emi A C²

G D/F[#] Emi A C²

34

Tvé je Království i moc i Slá - va navě - ky a - men Ty jsi

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

1.11. KD Krakov v 15:00

chválníci tým: skupina pod vedením Jana Knížka
kazatel: **Lubomír Ondráček** (Svědomy - pomoc nebo trest?)

6.12. KD Krakov v 15:00

Vánoční rodinné shromáždění včetně divadla. Zvláště vhodné pro zvaní hostů.

3.1. Národní dům na Smíchově (Nám. 14. října 16) od 14:00

Společné shromáždění CKS

chválníci tým: skupina: Mlask
kazatelé: Marek Prosner a Petr Kácha

Setkání služebníků

sobota 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 23.11. v 18:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: **284 822 294**

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: **179877055/0300**

konst. s.: **0558**

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 16.11. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 112/26/49

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 56/18/26

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 45/2/27

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 85/21/51

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/28
- **Vstup:** Aleš Novák
- **Výstup:** Jiří a Pavlína Královi (přestup na Východ)

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Modlitební:** každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
- **Počet členů:** 81/12/22
- **Vstup:** Petra Macáková

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/4/22

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 6. prosince 2009.**

